

L'OPINIÓ

Any V - Número 446 • BARCELONA • Diumenge, 6 de novembre 1932
Preu: 10 cèntims

L'Esquerra proclamà la República.
L'Esquerra ha portat l'Estatut.
L'Esquerra ha d'implantar-lo.

CATALUNYA AUTONOMA

EL PRIMER PARLAMENT CATALA SERA UN PARLAMENT D'ESQUERRA

MANIOBRES ELECTORALS

Dies enrera el jutge d'Instrucció de Vilafranca del Penedès, va cridar al seu despatx els jutges municipals del districte i els comminà a que, amb tota urgència segellessin tots els cellers, cups i dipòsits dels rabassatres, on es guarden les darreres collites. La comminació fou verbal i seguida d'amenaçes d'expedient i d'exigència de responsabilitats. L'ordre, de caràcter general, sense fonamentar i sense dir en virtut de quins procediments o actuacions es donava.

Es ben clar que el jutge d'Instrucció que feia aquestes comminacions, segons el testimoni de diversos jutges municipals afectats, s'extremava en les seves funcions en el procediment i en l'amenaça. Existeixen unes lleis, la de procediments en matèria criminal i l'orgànica del Poder judicial, i ni una ni l'altra, autoritzen aquesta manera de fer. Les resolucions judicials d'aquesta mena han d'ésser escrites, en forma d'autores fonamentats i dictats en mèrits d'un procediment contra persones determinades i concretes. Les ordres als jutges municipals han d'ésser comunicades per mitjà d'uns ofícis que, tècnicament, s'anomenen cartes-ordres.

A Vilafranca mateix plouen aquests dies els processaments, detencions, deshaucis i sentències condemnatòries.

En alguns pobles dels districtes de Valls i Vendrell, la guàrdia civil va acompanyada del propietari a incautar-se dels fruits que tinguin els rabassatres. Diuen que porten ordres del jutge especial i s'emporten el que troben sense alçar acta, lliurar ni exhibir manaments, sense pesar ni mesurar la mercaderia. A diversos pobles han estat destituïts els jutges municipals.

En vigíles de les eleccions, els jutges especials nomenats pel senyor Anguera de Sojo, o els d'Instrucció, solmesos a la seva jurisdicció, despleguen aquesta activitat inòcua i fora de les seves atribucions.

El senyor Noguera i Comet presta els guàrdies civils per anar a realitzar aquesta feina.

No dona tot això la sensació d'una maniobra electoral del més baix to monàrquic? Es que es cerca la desesperació o submissió dels rabassatres?

Aquestes actituds i aquests procediments no poden ésser admesos. A hores d'ara aquests jutges d'Instrucció i especials, haurien d'ésser expedientats; però el més possible és que obeeixin ordres superiors.

Posar la justícia al servei d'interessos electorals, és francament no tenir consciència de la justícia.

Però la maniobra fallarà. Els pagesos del nostre camp no perdran la serenitat ni es sotmetran a la illegalitat i a l'atropell. Tot el contrari, perquè saben que l'Esquerra Republicana de Catalunya, segons acord pres solennement al II Congrés, està al seu costat; perquè saben que aquesta persecució de què són víctimes, s'aguantarà en el fet que el traspass de serveis a la Generalitat no és acomplert. Però això no durarà. El senyor Domingo no podrà complicar més la política i la pau catalana.

El senyor Noguera i Comet no serà més governador de Tarragona. No podrà servir més el seu amic i senyor. El senyor Anguera de Sojo sembla que aspiri a deixar darrera seu una estela d'odis, una anomenada cruel.

La Generalitat, si és governada per l'Esquerra, quan tingui la plenitud d'atribucions, no tolerarà presidents de l'Audiència al servei d'una classe p d'un partit.

Però nosaltres sortim al pas d'aquests trucs electorals des d'ara. No podem deixar indefensa la classe pagesa. No podem permetre aquesta manera indecorosa d'intervenir en les eleccions.

La nostra minoria intervinirà al Parlament i denunciarà davant la consciència democràtica d'Espanya aquests procediments, perquè tothom sàpiga que és Marcellí Domingo, i perquè conegui com empra el sentit jurídic el senyor Anguera de Sojo.

UNES PARAULES SOBRE L'ACTE D'AQUEST MATI

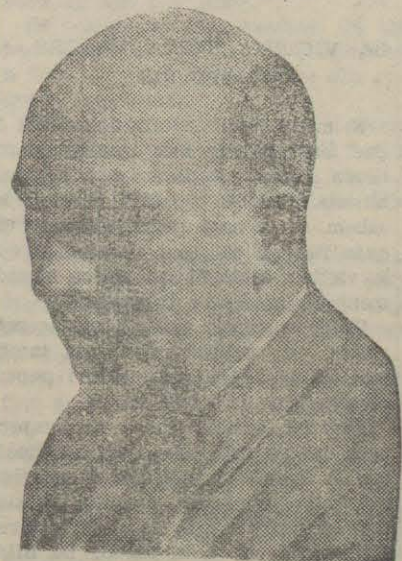
A la pàgina 9: Manifestacions dels oradors d'Esquerra Republicana que parlaran avui al Coliseu Pompeia.

LLUIS COMPANYS

LLUIS I VALLESCA

ANTONI XIRAU

JOSEP DENCAS

LA CONFIANÇA DE FRANCESC MACIÀ

Ja fa dies que el tema de totes les converses, no a Barcelona solament, sinó a tot Catalunya, és la lluita que es prepara en virtut de les properes eleccions a diputats a Corts catalanes. Les manifestacions polítiques de les persones més significades de cada un dels partits que es presenten; l'aparició paulatina de les diverses candidatures: la celebració d'alguns actes polítics de caràcter electoral; els comentaris, cada vegada més apassionats i tendenciosos, que hi va fent la premsa, han arribat a crear una tensió a l'esperit dels ciutadans, que tot fa creure que arribarà a unes proporcions mai no igualades en la nostra vida política.

Els partits fan llargs calendaris d'actes a celebrar, contenen els dies que manquen, mobilitzen totes les seves possibilitats i activen tots els ressorts de la seva influència, per tal d'assegurar el triomf del dia 20.

Es per això que, en publicar completament i definitiva la llista dels candidats que presenta per tot Catalunya l'Esquerra Republicana, hem cregut interessantíssim entrevistar-nos amb el cap del Partit, senyor Francesc Macià.

L'hem trobat, com sempre, al despatx de casa seva, lliurat a les feixugues tasques que pesen damunt d'ell com a President de la nostra Generalitat. Ens ha dit que podia només concedir-nos uns minuts de conversa.

—Unes preguntes, senyor President.

Ens ha assenyalat una cadira, i, una segona després, asseguts davant per davant, ens diu amb veu lenta i segura:

—Estic absolutament convençut de la victòria de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Diguin el que vulguin els nostres detractors, és avui encara, avui potser més que mai, el Partit que representa la majoria del nostre poble i el que, tant en el sentit de catalanitat, com en el sentit d'esquerrisme, té la confiança de tots els catalans que desitgen que el 14 d'abril de 1931 no sigui solament una efemèride, sinó que representi el moment inicial de la veritable reconstrucció del nostre poble.

Nosaltres proclamarem la República. Nosaltres hem aconseguit l'aprovació de l'Estatut de Catalunya. I si amb aquests dos triomfs transcendents hem iniciat, hem posat les bases d'un futur magnífic, no hi ha cap dubte que serem també nosaltres els que implantarem aquest Estatut per a donar-li, ja des de bon començament, aquell sentit esquerrà que exigeix el formidable corrent d'opinió que domina avui, de cap a cap, tot Catalunya. Els nostre Partit ha estat atacat durament, com sol passar a tots els partits que governen. El poble que va votar-nos, però, sap perfectament que no teníem facultats per a resoldre algunes de les coses que més hauríem volgut intervenir i que aquestes facultats només les tindrem amb l'Estatut. El nostre esperit és el mateix d'abans. Seguim amb la mateixa ideologia, i amb la mateixa fe, per dur-la a la pràctica. I en aquesta hora solemne en què, des de les Corts Catalanes, podran decidir-se tantes coses importantíssimes en tots els aspectes de la vida de Catalunya, no dubtem gens, tenim la plena seguretat, que els que ens atorgaren la seva confiança, quan fou l'hora de discutir i defensar el nostre Estatut, tornaran a donar-

nos-la ara que ha arribat l'hora d'implantar-lo.

—Esteu assabentat dels parlaments que feren ahir al Pompeia alguns homes del Partit Catalanista Republicà?

—Espero llegir-los en els diaris de demà. De tota manera, les referències que en tinc m'autoritzen a manifestar que no deixa d'ésser curiós que homes que fa vuit dies no solament no trobaven gens deshonorable per a ells ni per al Partit que representen, de coaligar-se amb l'Esquerra Republicana de Catalunya parlin avui del nostre Partit i dels seus homes de la manera que ho fan. La passió evident que dicta aquestes paraules, no denota pas cap confiança en la victòria. Si els que ahir volien anar aliats amb nosaltres avui ens insulten, és clar que és que preveuen un mal resultat.

Han passat els minuts que el President ens tenia concedits. El senyor Macià s'alça, somrient. I en allargar-nos la mà, diu amb veu decidida:

—Digueu als vostres lectors que contra tots els atacs, contra totes les insídies, i a despit de tot, tinc la seguretat més absoluta que l'Esquerra Republicana de Catalunya triomfarà totalment. La nostra victòria tornarà a ésser rotunda, perquè el poble està segur de la nostra bona voluntat i de la nostra capacitat per a resoldre tots els problemes que plantejarà l'establiment de la nostra autonomia.

No hi ha a Catalunya cap Partit que tingui, ni remotament, la història gloriosíssima que té el nostre. En un any i mig d'existència ha realitzat els dos ideals a què aspirava Catalunya: la República i l'autonomia. Hi ha molt camí a fer, encara; molta tasca a complir; l'Esquerra Republicana de Catalunya, que triomfarà en les vinentes eleccions, demostrarà a tothom que està a l'alçada d'aquesta tasca.

Ja a la porta del seu despatx, ens diu encara, en acomiadar-nos, mirant-nos fit a fit amb els seus ulls brillants:

—Amb la victòria dels nostres regidors, proclamarem la República. Amb la victòria dels nostres diputats, aconsegurem l'aprovació de l'Estatut. Amb la propera victòria de diputats a Corts catalanes, l'implantarem d'acord amb el sentit veritable del poble català.

X. X.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

FEDERACIO DE BARCELONA-CIUTAT

Avui, diumenge, a les onze del matí

al

COLISEU POMPEIA

TRAVESSERA, 8

Parlaran els diputats del Partit senyors

JOSEP DENCAS

ANTONI XIRAU

JOAN LLUHI I VALLESCA

LLUIS COMPANYS

Els quals donaran compte de llur gestió parlamentària en la discussió de l'Estatut i en la política general

ENCARA MES...

(QUAN MANAVA LA LLIGA)

Segona conferència del tinent d'alcalde d'Esquerra Republicana de Catalunya,

ANTONI VILALTA VIDAL

avui, diumenge, dia 6, a les onze del matí, al

FOMENT REPUBLICA DE SANS.-(Carreer Cros, 5)